

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים ויקהל-פקודי – מתתיהו!?

יצא לאור בתאריך:
כ"ג אדר תשס"ז

פרשה:
ויקהל-פקודי

כותרת:
מתתיהו!?

ויקהל-פקודי

מתתיהו!?

מתתיהו – זהו שם שכולם מכירים. הוא כנראה הזמר היהודי הכי פופולרי כיום בארצות הברית ובעולם כולו. אני עצמי ניסיתי לא פעם להקשיב לשירים שלו אבל לא הצלחתי להבין ולו מילה אחת... זה נשמע לי גיבוב של מילים לא ברורות, אבל ה'מבינים' טוענים שהוא ושיריו הם תופעה מיוחדת, ובכל יום אני פוגש מישהו שמספר לי שהוא מעריץ של מתתיהו ומקשיב ל-CD שלו.

מתתיהו הוא חב"דניק חוזר בתשובה בן 28, שחזר בתשובה לפני שנים ספורות בלבד. שנה שלימה הוא הקדיש ללימוד ולאחריה חזר לעולם המוזיקה לאחר ששאל וקיבל רשות מהרב שלו בניו יורק.

אולם בתוך הקהילה החסידית התפתח 'ויכוח' האם היה זה צעד חכם לתת לו רשות לצאת לעולם הגדול ולהפוך לזמר; אחרי הכל מקומו של אברך חסידי הוא לא ב'בארים' ובמקומות בילוי. המקומות שמתתיהו מופיע בהם לא מוסיפים השראה רוחנית ראויה (בלשון המעטה) והדבר האחרון שאנשים שנמצאים שם מצפים לפגוש הוא חסיד עם כובע וזקן... ובפרט – על פי השמועה – שלא יושבים שם בנחת ובשלווה ומקשיבים לקול זמרה, אלא כולם עומדים ורוקדים ב'התלהבות' עצומה וכו'.

ואם כן – מה לכהן בבית הקברות?

מצד שני – מדובר בכלי השפעה עצום; באמצעות השירים שלו הוא חושף רעיונות של תורה וחסידות בפני אנשים ומקומות שאף חב"דניק לא יגיע אליהם ומליוני אנשים נחשפים לעולם של חסיד עם כובע וזקן ששר שירים על הקב"ה... ממש ימות המשיח! והשאלה היא אי"כ מה נכון וראוי לעשות בדילמה כזאת.

אליבא דאמת השאלה הזאת אינה חדשה; לפני עשרות שנים כשחב"ד החלה לעשות שימוש יעיל באמצעי התקשורת, ברדיו ובטלוויזיה לשם הפצת יהדות, היו הרבה מחוגי החרדים שטענו כנגד התופעה: היתכן שמשתמשים באמצעי של הסטרא אחרא לשם הפצת יהדות? והיו קריאות להחרים

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

ויקהל-פקודי – מתתיהו!?

את התופעה. לעומתם, הרבי השתמש בלשון המשנה "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו", ולכן אין לאבד את האמצעי היעיל הזה רק בגלל שישנם שוטים שמנצלים אמצעים אלו להיפך הקדושה, ואדרבה, יש להשתמש בזה לדברים שבקדושה, וכמו שהמשנה (במס' עבודה זרה פ"ד מ"ד) אומרת: "שאלו את הזקנים ברומי אם אין רצונו (של הקב"ה) בע"ז למה אינו מבטלה, אמרו להן .. הרי הן עובדין לחמה וללבנה .. יאבד עולמו מפני השוטים?!".

ויתירה מזו: חז"ל אומרים (בשמות רבה לה) "לא היה העולם ראוי להשתמש בזה ולמה נברא בשביל המשכן ובשביל בית המקדש", כלומר, המבט של יהודי צריך להיות שכל דבר שנברא נועד בשביל לעשות דירה בתחתונים, אבל בגלל שיש בחירה חופשית בעולם ניתן להשתמש בזה גם לדברים של היפך הקדושה עד כדי כך שהשתמשו בזה בשביל חטא העגל, ולפיכך אין להמנע בשימוש יעיל ברדיו וכיו"ב לשם הפצת יהדות, רק בגלל שיש שמנצלים כוח זה לעניינים שליליים, אלא להיפך זוהי תכלית הכוונה ולכך נועד מתחילתו! (ראה הספר מה רבו מעשיך עמ' 155).

אבל התופעה של מתתיהו היא שונה מעט; לא מדובר ברדיו שהוא דומם והכל תלוי כיצד אתה משתמש בו, אלא מדובר בשירה בתוך בר כשכולם שתויים וחוגגים... פה הדברים נראים קצת אחרת...

בפרשת השבוע אנו קוראים על המראות הצובאות שהנשים [העניות בעם ישראל שלא היה להן כסף וזהב להביא לנדבת המשכן] הביאו את המראות למשה. אומר רש"י: "בנות ישראל היו בידן מראות שרואות בהן כשהן מתקשטות ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן והיה מואס משה בהן מפני שעשויים ליצר הרע".

משה רבינו הבחין שהביאו את המראות והוא צעק "פעו!" הרי מראות נועדו בשביל היצר הרע ולא ראוי להביאן לבית המקדש, הן מתאימות יותר לחדר השינה ואינן ראויות לבית המקדש ואין סיבה להביאן לשם ולעורר את היצה"ר, וכמו המנהג שבבית האבל מכסים את המראות משום שהם נוצרו לתענוג ומביאים לידי שמחה, והאבל צריך להתרכז באבלותו ולא לחשוב על עצמו (ראה

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: כ"ג אדר תשס"ז
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

ויקהל-פקודי – מתתיהו!?

בנטעי גבריא אל ע' תפט באריכות "לכן הופכים המראות שהם הסרסורים בין איש לאשתו". וכמו"כ בבית הכנסת אין מראות כי אסור לאדם לחשוב על עצמו בתפילה, ובנוסף לזה "כדי שלא ישתחוה לבבואה שלו" כי זה נראה כאילו הוא מתפלל לעצמו, ואם בכל תפילה כך אפילו בביתו הפרטי, כ"ש וק"ו במשכן. כך סבר משה רבינו, והמדרש עוד מוסיף בחריפות הדברים "כשראה אותן המראות זעף בהן אמר להם לישראל טלו מקלות ושבחו שוקיהן של אלו המראות למה הן צריכין", עד כדי כך...

אולם הקב"ה אמר לו למשה – "א"ל הקב"ה קבל כי אלו חביבין עלי מן הכל שעל ידיהן העמידו הנשים צבאות רבות במצרים כשהיו בעליהן יגעים בעבודת פרך היו הולכות ומוליכות להם מאכל ומשתה ומאכילות אותן ונוטלות המראות וכל אחת רואה עצמה עם בעלה במראה ומשדלתו בדברים לומר אני נאה ממך ומתוך כך מביאות את בעליהם לידי תאוה ונזקקות להם ומתעברות ויולדות שם".

אכן מראות הם דבר שעשוי בשביל היצר הרע, אבל נשות ישראל במצרים השתמשו באמצעותן כדי לבנות את בית ישראל ולהקים את צבאות השם, הם השתמשו עם היצר הרע לדברים טובים, הם לא באו לבעליהן ונתנו להם דרשה כמה חשוב ללדת ילדים יהודיים במצרים, שכן הן ידעו שבמצב שהבעלים שלהם היו מצויים הם לא ישמעו לכלום, "ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה", כשם שהם לא שמעו למשה כך הם לא ישמעו לנשותיהם, אולם הנשים היו חכמות יותר והשתמשו עם תכסיסי היצר הרע כדי להשיג את מבוקשן ולחזק את צבאות השם, ללדת דור שלם שיוכל לומר לאחר מכן "זה א-לי ואנוהו".

העובדה שהנשים השתמשו עם היצה"ר לקדושה היתה חביבה בעיני הקב"ה. ועם הכוח של יצר הרע אפשר לפעול בעיני קדושה הרבה יותר מאשר עם היצר הטוב כפי שמבואר בחסידות "רב תבואות בכוח שור".

עד"ז מוצאים אצל חסידים שנוהגים כפי המקובל בהתוועדות חסידית לומר 'לחיים' על משקה, זאת למרות שהרבי בעצמו כותב בריבוי מקומות שמשקה הוא "דבר מאוס" ועלול להביא לתוצאות שאינן רצויות כפי שרואים בחוש. למרות זאת הרבי בעצמו חילק משקה ריבוי פעמים והורה

פרייקט בחסות "משרד השלוחים"

יצא לאור בתאריך: כ"ג אדר תשס"ז
הדברים על אחריות הכותב בלבד

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים ויקהל-פקודי – מתתיהו?!

לאנשים לומר לחיים על כוס שלימה וכו', והסביר שדווקא באמצעות המשקה אפשר לצאת מכל ההגבלות ולפעול הרבה דברים שלא ניתן בלעדי המשקה. כלומר, כשלוקחים דבר מאוס שבעצם עשוי לצרכי היצר הרע ורותמים אותו לקדושה – שדוקא ע"י התוועדות עם אמירת 'לחיים' אפשר 'להרים' את האדם ממדרגתו הנוכחית ולהביא אותו למצב רוחני נעלה וגבוה יותר ולעורר אותו להחלטות טובות בהוספה בלימוד התורה ובקיום המצוות כפי שרואים במוחש. ולכן "אלו חביבין עלי", שכן הם משתמשים עם תכסיסי היצר הרע לדברים טובים ויעילים.

אבל עלינו לזכור, שכל אימת שאנו מבצעים שינוי כלשהו מהדברים שאנו מורגלים בהם בהלכה, חייבים לשאול ולהתעניין קודם לכן אצל הרב שלנו; משה רבינו הכניס את המראות למשכן בהוראתו של הקב"ה, וגם מתתיהו עושה זאת ברשות רבו. גם שתיית וודקה צריכה להיות ברשות הרב שלנו...